

61⁴ straipsnis. Duomenų apie tarptautines mokėjimo operacijas kaupimas, saugojimas ir teikimas

2021 12 14 įstatymu Nr. XIV-761 (nuo 2024 01 01 – remiantis 2022 12 13 įstatymu Nr. XIV-1659 (TAR, 2022, Nr. 2022-26363)) (TAR, 2021, Nr. 2021-26591)

1. Lietuvos Respublikoje mokėjimo paslaugas teikiantys mokėjimo paslaugų teikėjai privalo kaupti ir saugoti per juos vykdytų tarptautinių mokėjimo operacijų įrašus (toliau šiame straipsnyje – mokėjimo įrašas) ir mokėjimo įrašų duomenis pateikti Valstybinei mokesčių inspekcijai. Reikalavimas mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjui kaupti ir saugoti mokėjimo įrašus netaikomas, kai atliekant tarptautinę mokėjimo operaciją vienareikšmiškai identifikuojamas gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas ir jo vieta ir nustatoma, kad bent vieno gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjo vieta yra kitoje valstybėje narėje. Šiuo atveju pareiga kaupti ir saugoti mokėjimo įrašus tenka gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjui, kurio vieta yra kitoje valstybėje narėje. Kai mokėjimo paslaugų teikėjas, kurio buveinė yra Lietuvos Respublikoje, tarptautines mokėjimo operacijas vykdo kitose valstybėse narėse, jo kaupiami ir saugomi mokėjimo įrašų duomenys turi būti prieinami tos valstybės narės mokesčių administratoriui.

Komentaras

Mokėjimo paslaugų teikėjai, kaip jie suprantami pagal komentuojamo straipsnio 2 dalies 1 punktą, vykdančios tarptautines mokėjimo paslaugas, kurios suprantamos taip, kaip tai nurodyta šio straipsnio 2 dalies 1 punkte, privalo saugoti tarptautinių mokėjimų operacijų įrašus ir šiuos duomenis pateikti mokesčių administratoriui. Detali operacijų įrašų duomenų pateikimo tvarka nustatyta Duomenų apie tarptautines mokėjimo operacijas kaupimo, saugojimo ir teikimo taisyklėse, patvirtintose VMI prie FM viršininko 2023 m. gegužės 31 d. įsakymu Nr. VA-42 „Dėl duomenų apie tarptautines mokėjimo operacijas kaupimo, saugojimo ir teikimo taisyklių patvirtinimo“.

Tais atvejais, kai mokėjimo paslaugų teikėjas teikia paslaugas ne tik Lietuvoje, bet ir kitose valstybėse narėse, duomenys apie kitose valstybėse narėse gautus mokėjimus ar iš jų išeinančius mokėjimus į trečiąsias valstybes ar teritorijas turi būti teikiami ne Lietuvos mokesčių administratoriui, o tos valstybės, kurioje gautos arba atliktos mokėjimo operacijos, kompetentingam subjektui.

Kurios valstybės kompetentingiems subjektams mokėjimo paslaugų teikėjai turės teikti informaciją, priklausys nuo aplinkybių, susijusių su mokėjimo paskirties valstybe (ar mokėjimas vykdomas tarp dviejų Europos Sąjungos valstybių, ar atliekamas į trečiąją valstybę ar teritoriją). Tais atvejais, kai nustatoma, kad mokėjimo operacija vykdoma tarp Europos Sąjungos valstybių narių, duomenis turi pranešti gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas tos valstybės narės kompetentingam subjektui, kurioje yra gavėjas (jeigu Lietuvoje veikiančio mokėjimo paslaugų teikėjo klientas gauna tarptautinius mokėjimus iš kitos Europos Sąjungos valstybės narės, duomenų raportavimo pareiga atsiranda Lietuvoje veikiančiam paslaugų teikėjui). Jeigu mokėjimas atliekamas iš Europos Sąjungos valstybės narės į trečiąją valstybę ar teritoriją, duomenų pateikimą vykdys mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas.

Informacija (duomenys) apie tarptautinius mokėjimus, kurie yra gaunami iš trečiųjų teritorijų ar valstybių, neteikiama. Todėl, jeigu mokėjimo paslaugų teikėjas gauna mokėjimą iš Trečiosios valstybės ar teritorijos, šie mokėjimai nėra pranešini mokesčių administratoriui.

Kalendorinio ketvirčio duomenys teikiami iki kito mėnesio, einančio po kalendorinio ketvirčio, pabaigos. Mokėjimo paslaugų teikėjai 2024 m. I ketvirčio duomenis Valstybinei mokesčių inspekcijai turi pateikti iki 2024 m. balandžio 30 d.

2. Šiame straipsnyje:

1) mokėjimo paslaugų teikėjais laikomos Mokėjimų įstatymo 6 straipsnio 1–4 punktuose nurodytos įstaigos, teikiančios bent vieną iš Mokėjimų įstatymo 5 straipsnio 3–6 punktuose nurodytų mokėjimo paslaugų ir vykdančios tarptautines mokėjimo operacijas;

Komentaras

Komentuojamas straipsnis nustato subjektų, kuriems privaloma vykdyti šiame straipsnyje nustatytus reikalavimus, sąrašą. Pagal Lietuvos Respublikos mokėjimų įstatymo (toliau — MĮ) 6 straipsnio 1–4 punktus informaciją apie tarptautinius mokėjimus turės teikti: 1) kredito įstaigos; 2) elektroninių pinigų įstaigos; 3) mokėjimo įstaigos; 4) pašto pinigų persiuntimo sistemų (žiro) įstaigos, įstatymų nustatyta tvarka turinčios teisę teikti mokėjimo paslaugas, jeigu šios įstaigos vykdo bent vieną iš MĮ 5 straipsnio 3–6 punktuose nurodytų mokėjimo paslaugų:

1) mokėjimo operacijos, įskaitant lėšų, esančių mokėjimo sąskaitoje, atidarytoje mokėjimo paslaugų vartotojo mokėjimo paslaugų teikėjo arba kito mokėjimo paslaugų teikėjo įstaigoje, pervedimą: tiesioginio debeto operacijos, įskaitant vienkartinę tiesioginio debeto operacijas, mokėjimo operacijos, naudojantis mokėjimo kortele arba panašia priemone, ir (arba) kredito pervedimai, įskaitant periodinius pervedimus;

2) mokėjimo operacijos, kai mokėjimo paslaugų vartotojui lėšos suteiktos pagal kredito liniją: tiesioginio debeto operacijos, įskaitant vienkartinę tiesioginio debeto operacijas, mokėjimo operacijos, naudojantis mokėjimo kortele arba panašia priemone, ir (arba) kredito pervedimai, įskaitant periodinius pervedimus;

3) mokėjimo priemonių išleidimas ir (arba) gaunamų mokėjimų apdorojimas;

4) pinigų perlaidos.

Taip pat vienas iš esminių kriterijų, kuris įpareigos minėtas įstaigas teikti informaciją Valstybinei mokesčių inspekcijai, – įstaigos vykdo tarptautines mokėjimo operacijas. Tarptautinė mokėjimo operacija suprantama taip, kaip tai numatyta šio straipsnio 2 dalies 3 punkte.

Tik esant visoms šioms aplinkybėms, t. y. duomenis teikianti įstaiga turi būti anksčiau minėtas subjektas, įstaiga teikia minėtas paslaugas bei įstaiga vykdo tarptautinius mokėjimus, mokėjimo paslaugų teikėjui atsiranda prievolė teikti informaciją mokesčių administratoriui.

2) gavėjas ir mokėtojas suprantami taip, kaip jie apibrėžti Mokėjimų įstatyme;

Komentaras

Lietuvos Respublikos mokėjimų įstatymo 2 straipsnio 11 dalyje nustatyta, kad gavėjas yra suprantamas kaip fizinis arba juridinis asmuo, kita organizacija arba jos padalinys, kurie mokėjimo nurodyme yra numatyti kaip mokėjimo operacijos lėšų gavėjai.

Pagal to paties straipsnio 40 dalį mokėtojas yra suprantamas kaip fizinis arba juridinis asmuo, kita organizacija arba jos padalinys, kurie turi mokėjimo sąskaitas ir leidžia vykdyti mokėjimo nurodymus iš tų mokėjimo sąskaitų arba, kai nėra mokėjimo sąskaitos, kurie pateikia mokėjimo nurodymus.

3) mokėjimo operacija suprantama kaip mokėjimo operacija ir pinigų perlaidos, kaip jos apibrėžtos Mokėjimų įstatyme, išskyrus Mokėjimų įstatymo 3 straipsnio 5 dalyje nustatytas išimtis;

Komentaras

Lietuvos Respublikos mokėjimų įstatymo 2 straipsnio 26 dalyje nurodyta, kad mokėjimo operacija yra suprantama kaip mokėtojo, mokėtojo vardu arba gavėjo inicijuotas lėšų įmokėjimas, pervedimas arba išėmimas, neatsižvelgiant į mokėtojo ir gavėjo pareigas, kuriomis grindžiama operacija.

To paties straipsnio 51 dalis nustato, jog pinigų perlaida suprantama kaip mokėjimo paslauga, kai lėšos gaunamos iš mokėtojo, neatidarant mokėjimo sąskaitos mokėtojo arba gavėjo vardu, tam, kad tam tikra suma būtų pervesta gavėjui ar gavėjo vardu veikiančiam mokėjimo paslaugų teikėjui, ir (ar) kai tokios lėšos gaunamos gavėjo vardu ir tampa jam prieinamos.

Nustačius bent vieną Lietuvos Respublikos mokėjimų įstatymo 3 straipsnio 5 dalyje nustatytą išimtį, laikytina, kad tokia operacija nėra mokėjimas ar pinigų perlaida, atitinkamai apie tokias operacijas neturi būti pranešamos Valstybinei mokesčių inspekcijai.

4) tarptautine mokėjimo operacija laikoma mokėjimo operacija, kai mokėtojas yra vienoje valstybėje narėje, o gavėjas – kitoje valstybėje narėje, trečiojoje teritorijoje ar trečiojoje valstybėje, kaip jos apibrėžtos Pridėtinės vertės mokesčio įstatyme.

Komentaras

Komentuojamas straipsnis nustato pareigą mokėjimo paslaugų teikėjams teikti informaciją tik apie mokėjimų operacijas, kurios yra tarptautinės. Vertinant, ar mokėjimo operacija yra tarptautinė, būtina atsižvelgti į mokėtojo ir gavėjo buvimo vietą. Todėl tarptautiniu mokėjimu bus laikoma tik tokia mokėjimo operacija, kai mokėtojo vieta (faktinė buvimo vieta) bus vienoje valstybėje narėje (pvz., Lietuvoje, Ispanijoje, Vokietijoje ar kt.), o gavėjo buvimo vieta – kitoje valstybėje narėje (pvz., Latvija, Estija, Graikija ir kt.), trečiojoje teritorijoje (pvz., Kanarų salos, Alandų salos ir kt.) ar trečiojoje valstybėje (pvz., Turkija, Kinija, Australija ir kt.).

Pažymėtina, kad trečiosios teritorijos suprantamos taip, kaip tai numato Lietuvos Respublikos pridėtinės vertės mokesčio įstatymas (toliau — PVMĮ). PVMĮ 2 straipsnio 35 dalis paaiškina, kad trečioji teritorija suprantama taip, kaip Lietuvos Respublikos finansų ministro patvirtintame sąraše nurodytos teritorijos, kurios PVMĮ tikslais nelaikomos valstybių narių teritorijomis. Trečiųjų teritorijų sąrašas įtvirtintas [Lietuvos Respublikos finansų ministro patvirtinto 2004 m. kovo 2 d. įsakyme Nr. 1K-069 „Dėl teritorijų, kurios laikomos trečiosiomis teritorijomis, sąrašo patvirtinimo“](#).

PVMĮ 2 dalies 36 punktas nustato, jog trečiosios valstybės suprantamos kaip bet kuri teritorija, kuri nėra Europos Sąjungos teritorija arba trečioji teritorija, kaip tai apibrėžta atitinkamai PVMĮ 2 straipsnio 10 ir 35 dalyse.

1 Pavyzdys

Mokėtojas yra Lietuvoje bei inicijuoja mokėjimą gavėjui, kuris yra Vokietijoje. Toks mokėjimas bus laikomas tarptautiniu ir apie jį praneš gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas Vokietijos mokesčių administratoriui.

2 Pavyzdys

Mokėtojas yra Lietuvoje ir atlieka mokėjimą gavėjui, kuris yra Kanarų salose. Tokia mokėjimo operacija bus laikoma tarptautine. Apie šio mokėjimo operaciją turės pranešti mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas Valstybinei mokesčių inspekcijai.

3 Pavyzdys

Mokėtojas yra Turkijoje ir atlieka mokėjimo operaciją gavėjui, kuris yra Lietuvoje. Nors toks mokėjimas iš esmės būtų laikomas tarptautiniu, tačiau, kadangi mokėjimas inicijuotas iš trečiosios valstybės, raportuoti apie tokius mokėjimus nėra pareigos nei gavėjo, nei mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjams. Todėl apie mokėjimus, inicijuotus iš trečiųjų teritorijų ar trečiųjų valstybių, nėra pranešama.

4 Pavyzdys

Mokėjimo paslaugų teikėjas, įsisteigęs ir vykdydamas mokėjimo paslaugas Norvegijoje, atliko tam pačiam gavėjui, esančiam Vokietijoje, 39 mokėjimo operacijas. Nors pagal Mokėjimo įstatymą tokie mokėjimai būtų laikytini vykstančiais Europos Sąjungos viduje, tačiau pagal Lietuvos Respublikos pridėtinės vertės mokesčio įstatymą Norvegija laikytina trečiąja šalimi (kaip ir Islandija ar Lichtenšteinas), todėl tokie tarptautiniai mokėjimai neturi būti praneštiniai, nes jie nepatenka į praneštinų tarptautinių mokėjimų aibę.

Tuo atveju, kai Norvegijoje įsisteigęs mokėjimo paslaugų teikėjas teikia tarptautinių mokėjimų paslaugas ir Europos Sąjungos valstybėse narėse, kurios suprantamos taip, kaip tai apibrėžta Pridėtinės vertės mokesčio įstatyme, informaciją apie tarptautinius mokėjimus, kai gavėjas gautų daugiau kaip 25 tarptautinius mokėjimus arba kai mokėjimai būtų atlikti į trečiąją šalį ar teritoriją, turėtų būti pateikti tos valstybės mokesčių administratoriui, kurioje buvo suteiktos mokėjimo paslaugos.

3. Pareiga kaupti ir saugoti mokėjimo įrašus ir teikti duomenis atsiranda, kai mokėjimo paslaugų teikėjas per kalendorinį ketvirtį tam pačiam gavėjui vykdo daugiau negu 25 tarptautines mokėjimo operacijas.

Komentaras

Informaciją apie mokėjimus mokėjimo paslaugų teikėjas turi pateikti Valstybinei mokesčių inspekcijai tik tuo atveju, kai tam pačiam gavėjui vykdo daugiau kaip 25 tarptautines mokėjimo operacijas. Pareiga raportuoti apie duomenis atsiranda tik tuomet, kai tam pačiam gavėjui atliekami 26 ar daugiau tarptautinių mokėjimų.

Atsižvelgiant į Direktyvos 2020/284 nuostatas, kurios nustato duomenų teikimo naštos paskirstymą tarp mokėjimo paslaugų teikėjų, tais atvejais, kai mokėjimai vykdomi Europos Sąjungos viduje, t. y. tarp dviejų Europos Sąjungos valstybių, raportavimo pareiga tenka gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjui. Tačiau tais atvejais, kai mokėjimo paslaugų teikėjai atliks daugiau kaip 25 mokėjimus tam pačiam gavėjui, esančiam trečiojoje valstybėje ar teritorijoje, duomenis turės pateikti mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas.

Mokėjimo paslaugų teikėjai turi agreguoti mokėjimus, jeigu jų klientas turi kelias sąskaitas. Tokiais atvejais, kai mokėjimo paslaugų teikėjas yra įsitikinęs, jog kita sąskaita priklauso tam pačiam klientui, gaunamus mokėjimus iš kitų Europos Sąjungos valstybių narių mokėjimo paslaugų teikėjas turi agreguoti ir skaičiuoti visų sąskaitų gautus mokėjimus. Pasiekus 26 ar daugiau gautų tarptautinių mokėjimų skaičių per visas sąskaitas, duomenys turės būti perduodami Valstybinei mokesčių inspekcijai.

Pasibaigus kalendoriniam ketvirčiui, mokėjimo paslaugų teikėjas skaičiavimus pradeda iš naujo, t. y. skirtingų ketvirčių informacija nėra sumuojama ir duomenys teikiami tik už kalendorinį ketvirtį.

1 Pavyzdys

Mokėjimo paslaugų teikėjas nustatė, kad jo klientas gavo 35 tarptautinius mokėjimus iš kitų valstybių narių. Tokiu atveju mokėjimo paslaugų teikėjas duomenis apie 35 gautas mokėjimo operacijas turi pateikti Valstybinei mokesčių inspekcijai.

2 Pavyzdys

Mokėjimo paslaugų teikėjas nustatė, kad jo klientas turi 2 sąskaitas. Per kalendorinį ketvirtį nustatyta, kad į 1 sąskaitą buvo gauta 15 mokėjimų, o į 2 sąskaitą – 20 mokėjimų. Atsižvelgiant į tai, kad sąskaitos priklauso tam pačiam asmeniui, gauti mokėjimai yra agreguojami ir apie visus 35 iš kitų valstybių narių gautus mokėjimus turi būti pranešama Valstybinei mokesčių inspekcijai.

3 Pavyzdys

Mokėjimo paslaugų teikėjas nustatė, kad jo klientas per kalendorinį ketvirtį gavo 21 tarptautinį mokėjimą iš kitų Europos Sąjungos valstybių. Kadangi nėra pasiekta 26 mokėjimų riba, mokėjimo paslaugų teikėjas informacijos apie 21 mokėjimą neturi pateikti mokesčių administratoriui. Mokėjimo paslaugų teikėjas nustatė, kad per kitą kalendorinį ketvirtį tas pats klientas gavo 19 tarptautinių mokėjimų iš kitų Europos Sąjungos valstybių narių. Kadangi ir kito kalendorinio ketvirčio tarptautinių mokėjimų riba nesiekė 26 mokėjimų, todėl informacija taip pat nėra teikiama. Nors per 2 kalendorinius ketvirčius bendras gautų tarptautinių mokėjimų skaičius iš kitų Europos Sąjungos valstybių narių viršijo 25 mokėjimus, tačiau atskirų kalendorinių ketvirčių rezultatai nėra sumuojami ir duomenys neturi būti teikiami mokesčių administratoriui.

4 Pavyzdys

Mokėjimo paslaugų teikėjas nustatė, kad per kalendorinį ketvirtį atliko 58 tarptautines mokėjimo operacijas tam pačiam gavėjui, esančiam trečiojoje valstybėje. Kadangi per kalendorinį ketvirtį yra atlikta daugiau kaip 25 tarptautiniai mokėjimai tam pačiam gavėjui ir mokėjimai yra atlikti į trečiąją valstybę, todėl duomenis turės pateikti mokėtojų mokėjimo paslaugų teikėjas.

5 Pavyzdys

Mokėjimo paslaugų teikėjas nustatė, kad jo klientas per kalendorinį ketvirtį gavo 21 mokėjimą iš kitų valstybių narių, taip pat atliko skirtingiems gavėjams 5 mokėjimus į trečiąsias teritorijas. Tokiu atveju mokėjimo paslaugų teikėjas neturi teikti informacijos apie savo klientą VMI, kadangi gautų mokėjimų skaičius tam pačiam gavėjui yra mažesnis nei 26 mokėjimai. Pažymėtina, kad kliento atlikti 5 mokėjimai kitiems subjektams neturi įtakos kliento mokėjimų skaičiavimui, kadangi duomenų teikimas vyksta tada, kai tas pats gavėjas gauna daugiau kaip 25 tarptautinius mokėjimus.

6 Pavyzdys

Pirmos valstybės narės mokėjimo paslaugų teikėjas (mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas) vykdo mokėjimo operacijas gavėjui, turinčiam vieną mokėjimo sąskaitą antroje valstybėje narėje, o kitą – trečiojoje valstybėje. Per kalendorinį ketvirtį mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas įvykdo tam pačiam gavėjui:

- 200 mokėjimų į mokėjimo sąskaitą antroje valstybėje narėje,
- 20 mokėjimų į mokėjimo sąskaitą trečiojoje valstybėje.

Mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas nepraneša apie mokėjimus į mokėjimo sąskaitą antroje valstybėje narėje, nes apie juos praneš gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas antroje valstybėje narėje. Tačiau jis turės pranešti apie mokėjimus į mokėjimo sąskaitą trečiojoje

valstybėje, nes riba turi būti apskaičiuojama, įskaitant mokėjimus į mokėjimo sąskaitą antroje valstybėje narėje.

4. Mokėjimo įrašus privaloma saugoti 3 kalendorinius metus nuo kalendorinių metų, kuriais įvykdyta tarptautinė mokėjimo operacija, pabaigos.

Komentaras

Komentuojamo straipsnio dalis nustato pareigą mokėjimo paslaugų teikėjams saugoti mokėjimo įrašus 3 kalendorinius metus nuo tų metų, kai įvykdyta tarptautinė mokėjimo operacija, pabaigos, pvz., mokėjimo operacija įvykdyta 2024 m., todėl mokėjimo paslaugų teikėjai turi saugoti mokėjimo įrašus iki 2027 m. gruodžio 31 d. Saugotini mokėjimo įrašai nurodyti Duomenų apie tarptautines mokėjimo operacijas kaupimo, saugojimo ir teikimo taisyklėse, patvirtintose Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos viršininko 2023 m. gegužės 31 d. įsakymu Nr. VA-42 „Dėl duomenų apie tarptautines mokėjimo operacijas kaupimo, saugojimo ir teikimo taisyklių patvirtinimo“.

Šiame straipsnyje nustatytas reikalavimas dėl informacijos kaupimo ir saugojimo trukmės ir apimties taikytinas tiek, kiek tai neprieštarauja griežtesnei informacijos rinkimo, kaupimo ir saugojimo tvarkai, nustatytai kituose teisės aktuose, pavyzdžiui, Lietuvos Respublikos pinigų plovimo ir teroristų finansavimo prevencijos įstatyme.

5. Centrinis mokesčių administratorius detalizuoja šiame straipsnyje nustatytus reikalavimus: nustato pateikiamų duomenų turinį, duomenų saugojimo ir pateikimo formą, terminus ir tvarką; mokėjimo operacijos priskyrimo tarptautinei mokėjimo operacijai požymius; mokėtojo ir gavėjo vietos nustatymo taisykles; pateiktų duomenų kaupimo ir saugojimo Valstybinėje mokesčių inspekcijoje tvarką ir terminus; duomenų įkėlimo į centrinę elektroninę mokėjimo informacinę sistemą, kaip tai nurodyta 2020 m. vasario 18 d. Tarybos reglamente (ES) 2020/283, kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) Nr. 904/2010, kiek tai susiję su priemonėmis, kuriomis stiprinamas administracinis bendradarbiavimas kovojant su sukčiavimu PVM, tvarką.

Komentaras

Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos 2023 m. gegužės 31 d. priėmė Duomenų apie tarptautines mokėjimo operacijas kaupimo, saugojimo ir teikimo taisykles, kurios patvirtintos VMI prie FM viršininko 2023 m. gegužės 31 d. įsakymu Nr. VA-42 „Dėl duomenų apie tarptautines mokėjimo operacijas kaupimo, saugojimo ir teikimo taisyklių patvirtinimo“. Minėtose taisyklėse reglamentuotas pateikiamų duomenų turinys, duomenų saugojimo bei pateikimo forma, terminai ir tvarka, mokėjimo operacijų priskyrimo tarptautinei mokėjimo operacijai požymiai, mokėtojo ir gavėjo vietos nustatymo taisyklės, pateiktų duomenų kaupimo ir saugojimo Valstybinėje mokesčių inspekcijoje tvarka ir terminai, duomenų įkėlimo į centrinę elektroninę mokėjimo informacinę sistemą tvarka.